

Kinszki Gábor És Az Imádkozó Sáska

Ez a kép 1929-ben készült Budapesten. Egész pontosan Zuglóban, nálunk otthon a Róna utcai lakásban. Ez a kép a híres imádkozó-szöcske, az valahogy mindig volt nekünk. Apukám ezt valahogy megszelídítette. Képzeld el, hogy elmentünk apukámmal kirándulni, elvittük egy nagy dobozban magunkkal, apukám szabadon engedte és visszajött. Szóval nem tudom, hogy hogy csinálta. Ha az egyik megszökött mégis vagy elpusztult, lett új. Mindig volt nekünk imádkozó-szöcskénk, apukám imádta. A szöcske imádta a szőlőt. Van egy nagyon híres képe apámnak, sehol nem látom, de tudom, hogy megjelent egy amerikai fotóújságban, hogy tartja a szöcskét a kezében.

Általában nagyon rá voltunk szoktatva az állatok szeretetére és ismeretére pedig tanítva voltunk. Mindig voltak állataink is tarajos góték például és elevenszülő halaink is. Mikor születtek, akkor apukám ott állt - mert azok megeszik a kicsiket - kimentette őket, külön üveg volt ilyenkor nekik, amíg megerősödtek. Szűrő is volt a tisztításra és anyukám hímezett kis terítőt, állatokat hímezett rá, és ezen állt az akvárium. Az állatokat apám gondozta egyébként, szinte mindig. De volt egyszer sündisznónk is, az az ágyneműtartóban lakott. Járkált éjjel lakásban. A sündisznót nem szerettük,

mert nem lehetett vele játszani.